

UOT-811.512.1

Səhifə: 107-112

<https://doi.org/10.59849/2663-8967.2023.1.107>

*Zümrüd Zeynalova
AMEA, Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu,
böyük laborant
zumrud.zeynalova.@mail.ru*

YABANCI DİLİN İLETİŞİMSEL GRAMERİ İLE İLGİLİ BAZI KONULARIN İNCELENMESİ

Anahtar Kelimeler: *yabancı dil öğretimi, öğrenme, iletişimsel gramer yöntemi, öğretme, iletişim.*

Ключевые слова: *преподавание иностранных языков, изучение, коммуникативно-грамматический метод, обучение, общение.*

Key words: *foreign language teaching, learning, communicative grammar method, teaching, communication.*

Özət: Dil bir halkın tarihini, kültürünü ve geleneklerini ifade etmenin aracıdır. Bu makale de dilbilgisinin gerçek sorunlarından birine ayrılmıştır. Bu yazıda iletişimsel dilbilgisinin dilbilimsel açıklaması verilmiştir.

Yabancı dil öğrenme sürecini kolaylaştıran iki önemli noktaya dikkat edilmelidir ki o da motive edici ve bireysel bilgi ve becerilerin keşfidir. Dil öğretiminde iletişimsel yöntem kullanılırken hedef kitlenin yaşı, mesleki yönelimleri, öğrendikleri dili hangi amaçla kullanacakları, öğretilen dile ilişkin bilgi düzeyi vb. bu tür konular dikkate alınmaktadır. Tabii ki her eğitimci tüm bu konulara kişisel bir bakış açısıyla yaklaşır ve öğretim zamanını basitleştiren bir yöntem kullanmaya çalışır. Dil öğretiminde önemli deneyime sahip eğitimci sınıfta dilbilgisini anlatırken ve öğretirken farklı yöntemler kullanmanın önemini bilir. Her eğitimci materyali daha net ve kesin bir şekilde öğrenebilmeleri için öğrencilerine dilbilgisini öğretme konusunda en verimli ve denenmiş yöntemi seçmeye çalışır. Eğitimci bu arayışta birçok farklı yöntem kullandıklarında her zaman başarılı olamaya bilirlir. Bu nedenle yabancı dil dilbilgisi öğretiminde geleneksel yaklaşıma bazı yenilikler getirmenin övgüye değer sonuçlara yol açacağını düşünüyoruz.

Dilbilgisi öğretiminde iletişimsel yaklaşım yöntemi modern dilbilim tarihinde yeni bir yöntem değildir. Bu yöntem diğer birçok dili öğreten eğitimci tarafından denenmiş, test edilmiş ve başarılı sonuçlara yol açmıştır. Bu nedenle iletişimsel dilbilgisinin temel amacı bir dili öğrenenin konuştuğu dil ile ilgili yeni (öğretilen) bir dili daha kolay kavramasını sağlamak, böylece özgürce düşünmesini, karşılaştırmalar yapmasını ve etkileşimli becerileri keşfetmesini sağlamaktır.

Giriş: Yabancı dile olan gereksinimin arttığı son dönemlerde dilbilgisi öğretimi, çağımızın gereklerini karşılayan, çağdaş dilbilim ve metodoloji açısından amaca yönelik ders kitaplarının oluşturulmasına ve yayınlanmasına bağlıdır. Dilbilimin yeni ve gelişen alanlarından biri olan iletişimsel gramere yönelik ders kitapları yazmak, yabancı dil öğretiminin kalitesinin artırılmasında oldukça etkilidir.

Konuşma oluşum süreci ile iletişimsel gramerin bağlantılı bir biçimde öğrenilmesi amaca uygun kabul edilir. Bunun için konuşma etkinliğinin oluşumu ile ilgili psikolinguistik boyutunda yazılmış eserlerden yararlanmak gerekir.

Geleneksel dilbilgisi isimler, fiiller, sıfatlar ve zarflardan oluşan teknik bir sözlük öğrenmeyi içerir. Öğrenciler gramer materyalini belirli cümle kalıpları üzerinde öğrenmeye çalışırlar. Bu şekilde dilbilgisi materyali öğrenciye belirli dilsel gerçeklere dayalı olarak çok kesin bir şekilde gösterilir. Böylece öğrenciler dilbilgisi materyalinin tanımlamasındaki yanlış yorumlanma ve dilin yanlış uygulanmasına karşı dikkatli olurlar çünkü belirli şablonlarla karşı karşıya kalırlar.

Ancak bazı dilbilimcilere göre, bu şekilde bir yabancı dil öğrenimi etkili sonuç vermemektedir. Yani şablon bazında öğrenilen bir yabancı dil öğrenme sürecini kolaylaştırırsa bile pratikte uygulandığı zaman beklenen sonuçları vermeyecektir (Ulrich 1994: 13). Norris ve Ortega gibi diğer yazarlar da aynı fikri savunurlar. Bu yazarlara göre bu açıklama türü, yani dilbilgisel yapıyı göstermek dilbilgisel materyalini etkileyerek açıklayan örnekler göstermek cümle içinde uygulamak ve bir şablon göstermek dilbilgisel malzemeyi anlamaya yardımcı olan araçlardır. Ancak amaçlanan yapılar (genellikle konuyla ilgili spesifik örnekler) öğrencilerin hedeflerine ulaşmasını geciktirir (Norris-Ortega 2000: 21).

Ulrich'e göre "gramer kuralları yabancı dil öğrenenler özel bir çaba göstermeden yeni cümlelere belirli dil kalıplarını uygulayabilirler. Başka bir deyişle dilbilgisi materyali onayını cümle kalıpları, kullanım kuralları aracılığıyla bulur" (Ulrich 1994: 20).

Aslında bir yabancı dilin geleneksel öğretimi, dil öğrenenlerin yürütülen materyali nasıl algıladıkları dilin diğer taşıyıcılarıyla iletişim kurmadan sınıf içinde görüşmeler yapılarak belirlenebilir. Sonuç olarak yabancı dil öğrenenler edindikleri bilgileri sınıf dışında sergileyemezler yani gerçek dili konuşanlarla doğrudan iletişime geçemezler. Bu nedenle Skehan adlı bir dilbilimci geleneksel öğretim yönteminin modern yaşam bağlamında kendisini haklı çıkarmadığını bildirir. Bunun için kesin örnekler odaklanmak, materyali anlamaya yardımcı olan bir araçtır, ancak bu eğitimsel örneklerin, yabancı dili istediğimiz gibi uygulamamıza izin verdiği anlamına gelmez. Buna ek olarak, böyle bir yöntem yabancı dil öğrenenlere, dilin yalnızca belirli dil faktörlerinin örneklerinden, şablonlardan oluştuğu izlenimini verebilir ve bunları bilmek dili istediği alanda uygulamak için yeterlidir. Ancak geleneksel öğretim yöntemi iletişimsel yöntemle birlikte uygulanırsa yüksek sonuçlar alınabilir (Skehan 1996: 2,4,8).

Biz bu çalışmamızda yabancı dilin öğretilmesinde iletişimsel gramerin avantajlarını, iletişimsel dilbilgisinin eğitim yöntemi doğrultusunda dil öğretimi, öğrenme ve öğretme süreçlerinin amacını araştırmanın önemini açıklamaya çalışacağız.

1. İletişimsel Dilbilgisinin Eğitim Yöntemi

"Uzun yıllar boyunca yabancı dil öğretmenlerinin büyük bir çoğunluğu hiçbir yenilik denemeden öğretim sürecini geleneksel yöntemlere göre düzenlemiştir. Fakat 1990 yılından itibaren yabancı dil öğretiminde yüksek düzeyde sonuçlara ermek ve amaçlanan hedefe başarıyla ulaşmak için iletişimsel bir yaklaşım kullanmaya karar vermişlerdir. Bu yöntem yıllar içinde geliştirilerek bugünkü düzeyine getirilmiştir" (Richards 2006: 22).

Dil öğretiminde iletişimsel yöntem kullanılırken hedef kitlenin yaşı, mesleki yönelimleri, öğrendikleri dili hangi amaçla kullanacakları, öğretilen dile ilişkin bilgi düzeyi vb. bu tür konular dikkate alınmaktadır. Tabii ki her öğretmen bu konulara kişisel bir bakış açısıyla yaklaşır ve öğretim zamanı basitleştirilmiş bir yöntem kullanmaya çalışır. Çünkü bu yöntemin yabancı dil öğrenmek isteyenlerde bireysel düşünme becerilerinin gelişmesine ve yaratıcı yeteneklerin keşfedilmesine yol açtığı bilinmektedir.

Yabancı dil öğrenme sürecini kolaylaştıran iki önemli noktaya dikkat edilmelidir ki o da motive edici ve bireysel bilgi ve becerilerin keşfidir. Böylelikle katılımcıların organizasyonu, zamanı öğretmenin ana görevi uygun analizler yaparak bu noktaların uygulanmasını gözlemlemektir. Karşılıklı iletişimsel bağlantının dille ilgili beceri ve yeteneklerin gelişmesine yardım eden en önemli yöntem olduğunu düşünen Jack Richards isimli dilbilimci yılların deneyimine dayanarak düzenlenmiş kurallara göre yabancı dil eğitimi zamanı kullanılan iletişimsel yöntemin özünü ortaya koyan aşağıdaki hipotezleri ileri sürmüştür.

1. İkinci bir dil, yani yabancı dil eğitim sürecini kolaylaştırmanın en etkili yolu, herhangi bir konuyu tartışmak ve o konu hakkında yorum yapmalarını iki kişiden oluşan çiftlerden istemektir.

2. Diğer bir etkili yöntem, öğrencilerden özel hayatları veya başka herhangi bir konu ile ilgili bir kompozisyon yazmalarını istemektir. Böylece öğrencinin belirli bir konu hakkında düşünerek fikirlerini daha ayrıntılı ve bilimsel bir dille ifade etmesi için kendi üzerinde çalışması gerekecektir.

3. Etkileyici yöntemlerden biri öğrencilere belirli bir piyes veya dram eserlerinden küçük pasajları ezberletmek ve sınıf içinde üzerine düşen kısmını, yani rollerini oynamalarını istemektir.

4. Başka bir yol sınıfı oluşturan öğrenciler arasında etkileşim kurmaktır. Bu öğrencilerin ödevlerini, lingafonda duydukları konuları tartışmaları için koşullar yaratmayı ve öğrendikleri dile ilişkin bilgilerini diyalog yoluyla keşfetmeyi ve o anda öğrendikleri bilgileri nasıl anlayabileceklerini tartışmayı içerir (Richards 2006: 22).

Bu varsayımlar dil öğretmenlerinin dilbilgisi öğretiminde geçerli analizler yaparak sonuçlar çıkarmalarına yardımcı olan araçlardır.

2. İletişimsel Gramerin Avantajları

İletişimsel gramerin avantajları ve iletişimsel gramerin uygulanması öğrencilere dili gerçek konuşmacılarla iletişim kurma ve dili herhangi bir alanda uygulama yeteneği sağlayabilir. Ancak öğretim sürecinde iletişimsel yaklaşım ve geleneksel öğretim yöntemleri birlikte uygulanırsa başarılı sonuçlar alınabilir ve yabancı dil öğrenenlerin belirli bir konu hakkında fikir toplamasına yardımcı olabilir. Öğrencilerin bildiklerini pratikte uygulanarak dil bilgilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Bu yöntem bile gerçek hayatta konuşma, okuma ve yazma gibi çeşitli alanları uygulamaya olanak tanır. Bir iyi tarafı da bu kuralı sınıfta uygulamak, dil eğitimlerinin eski öğretim yöntemlerini yeni ve daha uygun bir şekilde değiştirmesine olanak tanır. Aynı düzeyde bilgi birikimine sahip öğrencilerin mantıksal bir düşünme biçimi oluşturma ve diyalog sırasında kişisel konularını savunma becerilerini geliştirir.

Yabancı dil eğitimleri iletişimsel gramerin öğretim sürecinde yeni bir aşama olduğunu anlarlar. Bu yöntem kendi üzerlerinde çalışmalarına ve katılımcıları daha aktif bir şekilde organize etmelerine yardımcı olur.

Dilbilimciler Jacobs ve Farrell bu yeniliğin temelinde duran husuları bu şekilde açıklamaktadırlar:

“1. Öğretim sürecinde yabancı dil öğrenenlerin rolüne odaklanmak. Böylece odak noktası öğretmene değil, öğrencinin bilgi ve becerilerine dayanır. Bu yön, odakta olan öğretmenin talimatından sonra öğrenciye odaklanma olarak adlandırılır.

2. Yabancı dil öğrenenler arasındaki farklılıklara dikkat etmek ve bu farkı bir engel olarak değil, öğrencinin algı düzeyinin nasıl olduğunu belirleme meselesi olarak kabul etmek. Bu yön, bireysel farklılıkların tespiti olarak da adlandırılır.

3. Talimatlara uymak yerine öğrenme sürecini daha özgür bir şekilde düzenlemeye ilgiyi çekmek.

4. Öğrencileri sadece sınavlara yönelik hazırlamak yerine yaşamları boyunca ve çeşitli alanlarda kullanabilecekleri bir yabancı dil geliştirmek önemlidir.

5. Herhangi bir materyali körü körüne şablonlara dayalı ezberlemek yerine, diğer dillerin gramerini karşılaştırarak ve anlayarak öğrenmek” (Jacobs- Farrell 2003: 3).

Her eğitimci kurallara uyarak öğrencinin konuşma ve yazma becerisini ortaya çıkararak onların birbirleriyle rekabet etmelerine, tartışmalarına, bireysel ya da grup hâlinde kendi başlarına çalışmalarına neden olur. Elbette iletişimsel yöntemle dilbilgisi öğretimi eğitmenin tam bir eğitim kursu vermesi için koşullar yaratır. Bu yöntem dilbilgisinin tek başına değil, diğer konularla bağlantılı olarak çalışmasına yol açar. Yabancı dil eğitimleri bu süreçte dilbilgisinin diğer alanlarla iletişimsel, yani tutarlı bir şekilde incelenmesinin, öğrencilerin bilgilerini sadece sınıfta değil, sınıf dışında da sergilemelerine ve herhangi bir projeyi hayata geçirmelerine olanak tanıdığı anlamalıdır. Bu yöntem dilbilgisinin geleneksel öğretim yöntemiyle bağlantılı bir şekilde uygulanırsa sonuç daha etkili olacaktır.

Dil bilgisinin öğretildiği yerde kitleyi harekete geçirmek, daha yaratıcı ve üretken kılmak birçok dil bilgisi öğretmenin temel ve değişmez hedefidir. Bu ise ele de kolay bir iş değildir. Bu nedenle öğrencide ilgi uyandırmak için her öğrencinin bireysel özelliklerini ayrı ayrı anlamak ve daha sonra onları karmaşık bir şekilde etkileyebilecek yöntemler aramak gerekir. Noktalar yerine doğru seçeneği seçme, öğretme görevleri, yanlış seçeneklerden doğru cümle seçeneğini seçme gibi geleneksel görevler öğretmenin asıl amacına ulaşması için yeterli araçlar değildir. Çünkü öğretmen dilbilgisi materyalini öğrenciye ileride her alanda uygulayabilecek şekilde iletmelidir. Bu bağlamda

birçok uzman yabancı dil eğitimcileri derslerini daha ilginç ve verimli hâle getirmeleri için bazı ipuçları sunmaktadır:

1. “Uygun adlara sahip bir öge seçin” adlı bir ödev üzerinde çalıştıktan sonra, öğrencilerden özel adların bir listesini yapmalarını ve sözlü olarak söylemelerini isteyin. Bu bilgileri uygulayarak öğrenciler, paragraf 3 ve ya 4'teki materyali bireysel veya gruplar halinde öğrenmiş olacaklardır. Böylece anlam ve yapı arasındaki çizgiyi aşacaklar.

2. Öğrencilere, belirli paragraflar veya resimler üzerinde anket şeklinde açık veya kapalı soru cümleleri oluşturmalarını söyleyin. Bu görev öğretmen tarafından kontrol edilir. Öğrenciler belirli konularda (resmi tanımlama, metni açıklama) 3 veya 4 soru oluşturacaktır. Bu çalışmanın temel amacı öğrencilerin dilbilgisi bilgilerini daha da geliştirmek ve kapsanan dilbilgisi materyalinin açıklanamayan yönlerini anlamalarına yardımcı olmaktır. Öğrenciler bilgilerini çapraz kontrol ettiğinde bireysel bilgilerini yeniden gözden geçirecek ve boşlukları dolduracaktır.

3. Öğrencileri yuvarlak bir masaya oturtun. Belirli bir konu hakkında konuşmalarını isteyin. Konu seçerken öğretmen uygun fiil zamanını seçer, 1-2 cümle söyler ve öğrencilere konuyu seçilen zaman biçiminde aktarmalarını söyler. Daha sonra birinci öğrenci 2-3 cümle ile konuyu devam ettirir. Bu şekilde her öğrenci konu sonuna kadar konuşmaya devam eder. Konu boyunca bir fiilin aynı gergin formunu kullanabilir ve öğrencilerin basit ve karmaşık fiil formlarında yeni bilgileri ve yeni kelimeleri nasıl kullandıklarını düşünebilirsiniz. Aynı zamanda öğrenciler herhangi bir konuyu özgürce anlatabilme becerisini geliştirirler.

4. Öğrencilere bir tarih kitabı, herhangi bir paragraf, gazete malzemesi verin. Buradaki fiillerin zamanlarını belirlemelerini, anahtar kelimeleri bulmalarını, basit veya karmaşık cümleler bulmalarını ve bunları başka bir bağlamda kullanmalarını isteyin. Ayrıca konuyu ve kapsamını ayrıntılı olarak tartışabilme yeteneğine de sahiptirler. Bu yöntem öğrencilerin metnin mevcut biçimini ve yapısını yeni bir fiil biçiminde kullanma konusunda deneyim kazanmalarına yardımcı olur.

5. Öğretmenler ve öğrenciler herhangi bir konuda soru sormayı ve yanıt almayı öğrenebilirler. Bu durumda öğretmen dinleyicinin söylediği bilgiyi daha iyi anlayabilmesi için öğrenciye uygun ifade ve dilbilgisi biçimini seçme becerisini öğretir. Öğrenciler aynı fikri tekrar etmezler, dilbilgisi materyallerini farklı bağlamlarda kullanarak dil becerilerini tamamen harekete geçirirler. Bu, konuşmacı ve dinleyici arasındaki bağlantının korunmasına yardımcı olur.

6. Öğretmen dilbilgisi materyalini belirli iletişimsel anlamla aynı düzeyde uygular ve yabancı dil öğrenenlerin belirli bir konudaki duygu ve düşüncelerini ifade etmeleri için kullanmalarına izin verir. Bu, biçim ve işlev arasındaki ilişkiyi anlayarak yapılır.

7. Öğrencilere kişisel bilgilerini dinleyicilere ulaştırmalarını söyleyin. Daha sonra öğrencilere gramer formlarını bağlamda nasıl kullanacaklarını öğretirken, konuşmacıların ve yazarların konuyu tartışmasına izin verir. Öğrenciler farklı bağlamlarda dilin farklı alanlarıyla yüzleşirler ve ayrıca diğer gramer materyalleriyle çalışma deneyimi kazanırlar.

8. Öğretmenler ve öğrenciler kişisel yaşam olaylarını yeni gramer materyallerine dayalı kısa bir tartışma şeklinde yorumlarlar. Öğrenciler bir tartışma sırasında bilgilerini gösterme yeteneğini geliştirirler. Böylece öğretmen, kişisel konularda sorular sorarak doğrudan iletişim sırasında dilbilgisi biçimlerini tekrarlar ve tartışmalar yoluyla öğrencinin kapsanan dilbilgisi materyali hakkında bilmediği veya unuttuğu noktaları hatırlamasına yardımcı olur.

9. Öğretmen, yeni dil bilgisi materyalini daha iyi anlamak için, öğrencinin konuştuğu dilin dilbilgisi ile karşılaştırarak öğretir”.

Sonuç: Dilbilgisi öğretimi, kendinde sadece kelime sırası isimlerin, fiillerin, sıfatların, cümlelerin yardımcı öğeleri ve diğer dilbilgisi biçimlerini içerir. Bu bilgiden tam anlamıyla yararlanmak öğrenciye onu hayatın her alanında rahatlıkla kullanma becerisi kazandırır. Dilbilgisi öğrencinin yabancı kültürle sosyal alanda bütünleşmesi ve aynı düzeyde etkiye sahip olması için bir araçtır. Bu nedenle dil eğitimcilerinin dilbilgisi öğretimi zamanı iletişimsel yöntemi kullanarak öğrencilerin pratik becerilerini geliştirmeleri gerekmektedir. Eğitimciler öğrencilerin farklı algılama becerileri ve farklı amaçları olduğunu anlamalıdır. Öğretim yönteminde bu yeni yaklaşım ikinci dil öğrenenlerin hem yazılı hem de sözlü olarak kendilerini düzgün bir şekilde ifade etme yeteneğini

geliştirmelidir. Dilbilimcilerin genel kanaatine göre, yalnızca yazılı olarak yani yazılı çalışmalar yapmakla istenilen etkili bir sonuç elde etmek mümkün değildir. Bundan dolayı eğitimciler yalnız geleneksel yöntemi iletişimsel yöntemle birleştirerek dersi organize etmede başarılı olabilirler.

Sonuç olarak öğrencilerin üst düzeyde bakış açısına sahip olması için öğretim yöntemlerinde sürekli yenilik yapmaya çalışan eğitimcilerin iletişimsel dilbilgisinden mutlaka yararlanmaları gerekmektedir.

Kaynakça

1. Another Look at Norris and Ortega Teachers College, Columbia University Working Papers in TESOL and Applied Linguistics, Vol. 10, No. 1, 2000.
2. Jacobs G.M. Farrel T.S. Understanding and Implementing The CLT (Communicative Language Teaching) paradigm. RELC Journal, 5-30, 2003.
3. Larsen-Freeman, D. And H. Michael. An Introduction to Second Language Acquisition Research. Taylor and Francis Group, 1991.
4. Richards Jack C. Communicative Language Teaching Today. Cambridge University Press, 2006.
5. Shekan P. Task-Based Instruction-ResearchGate. Institute of Education University College London, 2015.
6. Ulrich V. Are Communicative and Grammatical Skills More Effectively Acquired in a Traditional or Differentiated Beginning Level Foreign Language Classroom, 1994.

Zumrud Zeynalova

Examination of Some Issues Related to Communicative Grammar of Foreign Language

Summary

Language is a means of expressing the history, culture and traditions of a people. This article is also devoted to one of the real problems of grammar. Linguistic explanation of communicative grammar is given in this article.

It should be noted that two important points that facilitate the foreign language learning process are motivating and the discovery of individual knowledge and skills. While using the communicative method in language teaching the age of the target audience, their professional orientation, the purpose for which they will use the language they have learned, the level of knowledge about the language taught, etc. such issues are taken into account. Of course, every instructor approaches all these topics from a personal perspective and tries to use a method that simplifies teaching time. An instructor with significant experience in language teaching knows the importance of using different methods when teaching and explaining grammar in the classroom. Each instructor tries to choose the most efficient and tried method of teaching grammar to their students so that they can learn the material more clearly and precisely. When instructors use many different methods in this researching, they may not always be successful. For this reason, we think that bringing some innovations to the traditional approach in foreign language grammar teaching will lead to commendable results. The communicative approach method in grammar teaching is not a new method in the history of modern linguistics. This method has been tried and tested by instructors teaching many other languages (that is learned) and has had successful results. It should be noted that two important points that facilitate the foreign language learning process are motivating and the discovery of individual knowledge and skills.

Зумруд Зейналова

Исследование некоторых вопросов, связанных с коммуникативной грамматикой иностранного языка

Резюме

Язык – это средство выражения национальной истории, культуры и традиций. Эта статья также посвящена одной из настоящих проблем грамматики. В этой статье дается лингвистическое объяснение коммуникативной грамматики.

Следует отметить, что двумя важными моментами, облегчающими процесс изучения иностранного языка, являются мотивация и открытие индивидуальных знаний и умений. При использовании коммуникативного метода в обучении языку учитываются возраст целевой аудитории, ее профессиональная направленность, с какой целью они будут использовать изучаемый язык, уровень знаний об изучаемом языке и другие вопросы. Конечно, каждый учитель подходит ко всем этим темам с личной точки зрения и старается использовать метод, облегчающий время обучения. Учитель со значительным опытом преподавания языков знает важность использования различных методов при обучении и объяснении грамматики в классе. Каждый преподаватель старается выбрать наиболее эффективный и проверенный метод обучения грамматики своих учеников, чтобы они могли усвоить материал более четко и точно. Хотя инструкторы используют для этого множество различных методов, они не всегда могут быть успешными. По этой причине мы считаем, что внесение некоторых новшеств в традиционный подход к обучению грамматики иностранного языка приведет к похвальным результатам.

Метод коммуникативного подхода в обучении грамматики не является новым методом в истории современного языкознания. Этот метод был опробован учителями, преподающими многие другие языки, и дал успешные результаты. Поэтому основная цель коммуникативной грамматики – облегчить учащемуся понимание нового (преподаваемого) языка, тем самым позволяя ему свободно мыслить, проводить сравнения и осваивать интерактивные навыки.

Çapa tövsiyə edən :

*AMEA, Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu,
Sosiolinqvistika və psixolinqvistika şöbəsi*

Rəyçilər:

*professor M. Əsgərov
dosent G. Əliyeva*